

957.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 listopada 1923 r.

o utworzeniu miasta Tuszyna w powiecie łódzkim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Tuszyn wyłącza się z gminy wiejskiej Górki pow. łódzkiego i tworzy z niej gminę miejską Tuszyn z siedzibą własnego zarządu miejskiego w Tuszynie.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Tuszyn rozciąga się moc obowiązująca dekretem z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13, poz. 140), uzupełniając jednocześnie wykaz miast, dołączony do tego dekrety, jak następuje: „169 Tuszyn”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1924 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

958.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 29 października 1923 r.

w przedmiocie budowy, ustawiania i dozoru kotłów parowych na statkach.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) zarządza się co następuje:

I. ZAKRES I PRZEDMIOT.

§ 1. 1. Wszystkie kotły parowe, ustawione dla użytku na statkach żeglugi wewnętrznej i morskiej, prywatne i rządowe, podlegają postanowieniom niniejszym z wyjątkiem:

- a) kotłów na statkach wojennych i
- b) kotłów na statkach, które należą do Państw obcych i chwilowo przebywają na wodach Polskich.

2. Przez statek, w znaczeniu niniejszych przepisów, należy rozumieć zeskład (konstrukcję) unoszący się na wodzie, na którym jest używany kocioł parowy.

Oznaczenia ogólne.

§ 2. 1. Za miarę ciśnienia pary przyjmuje się „ciśnienia robocze”, wyrażone w atmosferach i rów-

nające się nadwyżce ciśnienia pary w kotle ponad ciśnienie atmosferyczne.

2. Za ciśnienie odpowiadające jednej atmosferze przyjmuje się ciśnienie równe jednemu kilogramowi na jeden centymetr kwadratowy.

3. Powierzchnię ogrzewalną kotła stanowi ta część powierzchni ścian kotła, na której ściany stykają się z jednej strony z wodą, a z drugiej z gazami spalinowymi. Wielkość powierzchni ogrzewalnej oblicza się w metrach kwadratowych i ściśle według wymiarów ścian po stronie omywanej wodą.

II. BUDOWA.**Materiał kotłów.**

§ 3. 1. Ściany kotła mają być wykonane z żelaza zlewnego lub zgrzewnego w wyborowym gatunku.

Przez ściany kotła rozumie się całkowitą powierzchnię, zawierającą objętość kotła między zaworami dla wypuszczania pary i wypróżniania kotła z wody, z wyjątkiem uzbrojenia połączonego z kotłem.

Miedź może być używana na paleniska zaś mosiądz tylko w postaci rur bez szwu, których średnica nie przekracza 65 mm. w świetle.

Dla nasad złączonych bezpośrednio ze ścianami kotła może być używana stal lana, o ile forma przekroju tych nasad jest okrągła lub owalna i prześwit ich względnie dłuższa oś owalu nie przekracza 250 mm.

Wymaganie to nie dotyczy cylindrów maszyn parowych ustawianych na kotle.

Linja ogniowa i wodna.

§ 4. 1. Przez linię ogniową należy rozumieć najwyższą granicę wysokości, jaką osiąga ogrzewana spalinami powierzchnia kotła przy poprzecznym pochyleniu statku o cztery stopnie.

Nie wchodzi tu w rachubę powierzchnie omywane częściowo parą, które z drugiej strony ogrzewają się spalinami uprzednio ostudzonemi przez przejście powierzchni ogrzewalnej, zanim osiągną powierzchnię omywaną parą, wynoszącej 40-krotną powierzchnię rusztu.

2. Linja wodna czyli najniższy dopuszczalny poziom wody w kotle, kiedy jest pod parą, powinna się wznosić ponad linię ogniową:

- a) w kotłach ustawianych na statkach pływających na wodach wewnętrznych przynajmniej 100 milimetrów lub nie mniej jak 150 milimetrów w kotłach, których powierzchnia lustra wody nie przekracza 1,3-krotnej powierzchni rusztu.
- b) w kotłach ustawianych na statkach morskich— przynajmniej 150 milimetrów.
- c) w kotłach pionowych linja wodna powinna leżeć przynajmniej na poziomie $\frac{1}{8}$ wysokości między podniebieniem paleniska a dennicą kotła.

Przy kotłach nie posiadających rusztu w miejsce ich powierzchni przyjmuje się w powyższych obliczeniach czterokrotny przekrój pierwszego kanału spalinowego.